

Quinta partida

nio videtur hic approbari in ista. l. similiter de iure communi erat dubium, an intelligatur hoc indistinctè in quocunq; milite, & Guiliel. de Cugno dicebat q̄ non, sed tantum in milite militante: nam ei vt plurimū l. fauet nō aliis vt in. §. i. insti. de testa. milit. & in. l. in testamento. & l. militis. C. de milit. test. & adde. l. 29. tit. 14. ea. part. & l. 15. tit. 3. pt. 6. & l. 4. i. si. vbitex.

notab. tit. ii. 6.

parti. & sic nō procederet in milite veterano

novelatio exi stente in domo sua, & istā

op. tenet ibi Ange. & Paul. de Castro, qui assignant rationem, quia milites militates prohibentur negotiari per se, vt in. l. milites agrum ff. de re milit. ideo in recompensationem sortitur hoc priuilegium: secus ergo si nō militaret, sed staret in domo propria: quia tunc posset mercari per se, & ista fuit ratio dicti Guillel. de Cug. Bald. tñ ibi tenet contrarium imò q̄ idem sit in quocunq; milite armatae militiae qui & subdit hanc esse communē opinionē & idem dicit ibi & tenet Saly. mouentur, quia d.l. si vt proponis loquitur indistincte, vt hic vides. l. ista approbat opin. Guillelm. & declarat quod miles qui est in curia principis vel in alio quocunque loco, in seruitio regis, gaudeat hoc priuilegio, militant namq; qui sunt in curia principis in eius seruitio, vt in. l. vnicā. C. de comitibus & archiatris sacri palati. lib. 12. & l. 1. C. de filiatiis & decurionibus eo. lib. & de prox. sacro. scriniorum ceterisque in sacris scrin. militant. Sed quārō quis dicetur miles vt competit sibi hoc priuilegiū, & vt vides doctores intelligent de milite armata militiae. & glo. in. l. penult. ff. ex quibus cauf. maio. dicit q̄ multa debent cōcurrere, vt dicatur miles, nam debet examinari prius & iurare, q̄ mortem reipublicæ causa non evitabit & debet scribi in militum matricula, & alia quæ interuenire debent secundum glo. ibi & latè hæc habentur in. l. 14. titu. 21. parti. 2. & si omnia ista requiruntur: cūm hodie de consuetudine non siant vel perraro siant, nullus pene erit miles. qui hoc gaudeat priuilegio Vnde conclude, vt dixi in. l. 23. titu. 21. parti. 2. q̄ milites qui vacant armis pro suo superiore gaudent priuilegio militum, licet enim ordo & solennitas in assumptione militiae desierit esse in vsu: tamen effetus remansit. Vnde militantes in armis in regis seruitio, siue sint equestres milites, siue pedestres, gaudebunt priuilegiis militum: nam & est pedestris militia. l. à caligato vbi gl. & Bal. C. de nupt. dicit etiā Ludo. Roma. confi. 43. ad primum quæsitum, q̄ iura loquētia de militibus habet locum etiam in magnificis dominis, qui dati sunt exercitiis armorum alleg. l. fi. ff. de testamen. milit. & refert & sequitur Soci. in. l. centurio. col. 2. ff. de vulga. & pupilla. & Decius in rubr. C. de testa. milit. & adde ad hoc pulchrum dictum Paul. de Castr. in. l. scrinarios. C. de testa. milit. vbi querit quid de ciue alicuius ciuitatis stipendiario, qui se in exercitiis armorum exercet, tamen non est miles sed seruit regi suo, & stat ad eius stipendia, vel suæ communitatia an gaudebit ille priuilegio militum, & licet arguat q̄ non sit miles: quia non iurauit, vt milites iurant, vt dicit. d. glo. l. penul. & quāla recipit stipendia, sicut alii extranei: tandem ipse tenet contrarium dicens idem esse olim in ciubus romanis, qui etiam recipiebant stipendia, vt. C. de erogatio. milit. anno. per totum li. 12. neq; obstat secundum eum q̄ non iurant: quia illa obseruātia non est hodie in vsu. & sufficit q̄ capitaneus eorū iuret pro omnibus: non enim curatur hodie de istis ceremoniis antiquæ militiae, vt tradit Bald. in. l. 1. ad fi. C. qui bonis cæde. pos. & secundum Marti. lauden. in tracta. de milite. q. 5. versi. 3. etiam nauali & pedestri militi competunt priuilegia militū: similiter & militantes in curia regis gaudebūt hoc priuilegio, vt hic quod bene nota pro militibus officialibus principis qui resident in eius curia. Sed cū milites officiales principis residentes in curia possint emere per se & per procuratores, cur eis hoc conceditur priuilegium? potest dici: quia sunt nimis occupati in seruitio Regis, & rei publicæ & absentes à suis prouinciis, vbi habent fortunas suas. Vnde dicebat Bald. confi. quodam. incipit in primis videndum, quod gaudent Cardinales priuilegiis militum in testando, quia dicuntur militare in sacro consistorio principis. ex quo infert, quod possent decedere p̄ parte testati & p̄ pte intestati, licet de hoc dicto dubitare videſ ſoci. in. d. l. centurio. col. 2. tit. de vulga. & pupil. & relinquit cogitādum, neq; intelligas de quocunque officiali residente in curia principis cum ista. l. dicat cauallero. debet ergo esse miles creatus a rege, seu aliquis capitaneus deditus militiae qui ad tempus residet in curia deinde mittendus in res bellicas.

a q̄ Menor de veinte y cinco años. Idem dic de furioso & prodigo, cui bonis est interdictum, & omnibus qui sub cura sunt, vt in. l. 2 & ibi glo. C. de curato. furio. & tenet Bald. in dict. l. si vt proponis. & idem dic

si ex pecunia. vel rēbus minoris militis vele ecclesiæ factum sit debitum quod debeatur debitori eorum, nam etiam non lata sententia contra debitorem, & siue debitor eorum sit soluendo siue non & siue confiteatur debitum, siue non, potest miles, ecclesia, vel minor agere contra tales debitores, vt in. l. tertia. §.

multa. ff. de iure fisci. & l. si pecuniam. ff. si certum. petatur. & notat Bald. in. l. ter tia. C. quando fiscus vel priuat. & Io-

en guarda: b o si fuessen los díne ros de alguna eglésia c el Perlado, e el que fuesse guardador ala fazō, fiziesen la compra, d o si fuessen los díneros dela

an. de Plat. in. l. 1. colum. 2. C. de conue. fisci. debito. lib. 10.

b En guarda. Adde. l. curator. C. arbi. tutel. & l. secundam. ff. quando ex fact. tuto. licet enim curator emat de pecunia minoris, nomine proprio res empta est minoris, quod intellige si minor eam velit vendicare. Vide per glo. not. & ibi Bart. & Bald. in. l. idemque. ff. qui potio. in pigno. habe. & est ratio, quia tales administratores tenentur emere pro minoribus de pecunia minorum: vt in. l. ita autem, in princip. ff. de administratio. tuto. & istam rationem ponit Bald. in. l. prima. C. si quis alter. vel sibi: si verò non esset tutor vel curator: sed aliquis extraneus, qui emeret de pecunia pupilli tunc res non efficitur minoris, quod intelligit Bart. post Thomam de Forliuio. in dict. l. si vt proponis. & in. l. filiæ. ff. de solutio. nisi in subsidium si emptor non esset soluendo pecuniam: quia tunc res empta secundum eos succedit loco pecuniae, & queritur ipso iure dominium minori, & idem tenet Iacob. de Rauc. in dicta. l. secunda. quem ibi refert Alberic. mouentur, per dict. l. filiæ. ff. de solutio. qui text. secundum Baldum, & Saly. in dicta. l. si vt proponis. hoc non probat, quia ibit tantum tractatur de liberatio. ne argentiariorum. De quibusibi à personali obligatione, bene tamen est fatendum, quod res empta ex pecunia minoris est tacitè obligata per legem ipsi minori, vt in. l. tertia. in princip. ff. de reb. eorum. ex quo infertur, quod minor non est dominus, vt in. l. neque pignus. ff. de regul. iur. & recte dicunt. Vnde concludendū est, quod extraneo emente, neque in subsidiū res empta erit minoris sed ager hypotecaria & sic habebit suam pecuniam.

c Eglésia. Approbat glossam in dict. l. si vt proponis. & in. l. vxor marito. ff. de donatio. inter vitum & vxo. glo. in capitu. apostolicos. 12. q. 2. vbi & vid. de ædificio factō in solo clericis de pecunia ecclesiæ, q̄ erit ecclesiæ & sic eo casu solum cedit ædificio. q̄ ad hoc allegant Alex. & Iaso, qui eā dicit singularē in. l. 1. §. nuntiatio. ff. de noui operis enuntia. de quo vid. Ioan. Andr. in addit. ad Specula. tit. de empt. & vend. q̄ tertio loco. colum. 4. super parte apostolicos & Rochum in tracta. de iure patronatus. fol. 22. colum. 4.

d Fiziesen la compra. Requirit ergo, q̄ sit prælatus vel administrator ecclesiæ ille, q̄ emit de pecunia ecclesiæ, vt res sit ecclesiæ, vt hic dicit, & notant doct. in. d. l. si vt proponis. tunc em̄ licet emat noīe p̄prio ac quire ecclesiæ sicut est in tutori & curatore minoris, & idē si prælatus emeret per interpositā p̄sonā: vt in. l. 3. §. si ab ignoto. ff. de manu missio. aduerte, qa Bald. in. l. 3. co. 1. y si. quārō. tñ lex nr̄a. C. de cōtrah. empt. videt. restringere & limitare in casu in quo ecclesia nō seruatur indēnis à sua pecunia, vt tunc in subsidiū vēdicet rēemptā de pecunia sua, in quacunq; persona cantet instrumētum q̄ esset magna restrictio ad istam. l. quia sic esset diuersitas inter ecclesiā & minorē: nā minor vendicat indistincte rēemptā de sua pecunia per tutorē v̄r curatore, & nō in subsidiū vt dixi. §. in gl. in parte en guarda. Ego credo in hoc Bald. in aduertēter fuisse loquitū in. d. l. 3. qa aliter ipse & alii loquunt̄ in. d. l. si vt proponis & cū ecclesia fungatiure minoris, vt in. c. 1. & in. c. audit. de in integ. resti. idē est in hoc dicēdū in ecclesia qđ in minore & hoc satis p̄bat in ista. l. si verò q̄ emit de pecunia ecclesiæ nō esset prælatus: sed extraneus q̄ nō gerebat negotia ecclesiæ, tunc res empta erit emētis suo noīe. Dicit tñ Bald. sub dubio fortē in dict. l. si vt proponis. quod̄ erit obligata ecclesiæ, vt in dict. l. 3. in princip. ff. de rebus eorum. non ergo extraneo emētē poterit ecclesia vendicare in subsidiū, prout dicunt alii docto. signanter Ange. & Pau. de Cast. in. d. l. si vt proponis. & dixi. §. in minore, qđ tñ si prælatus mutuat pecuniā ecclesiæ fratri suo, ex qua emit prædia vtrū p̄dia sint ecclesiæ? Bald. dicit q̄ nō in. l. etiā. C. de fideicō. versi. quārō si prælatus, qa cū dominiū pecunię trāsūt in fratre non potest dici, q̄ emit de pecunia ecclesiæ, & qđ si sit actū inter eū q̄ emit de pecunia ecclesiæ & venditore, q̄ neq; directū neq; vtile dominiū acqratur ecclēsiæ: sed solūmodo emptori & suis hāredib⁹ vi. ibi per Bald. versi. sed qđ si est actū & per eūdē in. c. 1. §. & quia vidimus. col. antepe. de his q̄ in feu. dare poss. in quo. §. vult. q̄ cōtrahentes nō possint facere q̄ legis dispositio non habeat locum in aūibus eorum. l. fi. ff. de sti-